

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**

ΧΑΡΑΚΤΙΚΗ - PRINTMAKING

**ALEXANDROS
KOROGIANNAKIS**

1906-1966

Κατάλογος Έκθεσης
Exhibition Catalogue

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ

Τυπώθηκε τον Απρίλιο του 2017

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κέντρο Πολιτισμού, Έρευνας και Τεκμηρίωσης

Ελ. Βενιζέλου 21, 10250 Αθήνα

Τηλ. 210 320 3562

© 2017 – ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Printed in April 2017

BANK OF GREECE

Centre for Culture, Research and Documentation

21 E. Venizelos Avenue,

GR 10250 Athens

tel. 210 320 3562

© 2017 – BANK OF GREECE

ISBN: 978-960-7032-78-2 (print)

ISBN: 978-618-5536-30-5 (online)

<https://doi.org/10.52903/ccrd.c1.2017>

**ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**

ΧΑΡΑΚΤΙΚΗ - PRINTMAKING

**ALEXANDROS
KOROGIANNAKIS**
1906-1966

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Κείμενα: Ειρήνη Οράτη, Ελένη Γκόνου-Στυλιανίδη

Γενικός συντονισμός: Νίκος Δουγέκος

Επιμέλεια έκθεσης: Δήμητρα Νικολού

Γλωσσική επιμέλεια κειμένων: Χριστίνα Λιναρδάκη, Αντιγόνη Βασιλοπούλου

Μεταφράσεις: Διεύθυνση Οικονομικής Ανάλυσης και Μελετών / Τμήμα Εκδόσεων και Μεταφράσεων

Γραφιστικός σχεδιασμός & φωτογράφιση: Νίκος Δουγέκος

Εξωτερικός συνεργάτης: Γιάννης Μαρτζούκος

Συντήρηση έργων: Μαρία Κωστοπούλου

Εξωτερική συνεργάτης: Λυδία Παυλοπούλου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση, εκτύπωση και βιβλιοδεσία: Ίδρυμα Εκτύπωσης Τραπεζογραμματίων και Αξιών της Τράπεζας της Ελλάδος / Τμήμα Εκτύπωσης Ειδικών Προϊόντων

Authoring: Irene Orati, Eleni Gonou-Stylianides

General coordination: Nikos Dougekos

Exhibition curating: Dimitra Nikolou

Editing and proofreading: Christina Linardaki, Antigone Vassilopoulou

English translations: Bank of Greece Publications and Translation Section

Graphic design & photographing: Nikos Dougekos

External collaborators: Yiannis Martzoukos

Conservation of works: Maria Costopoulou

External collaborators: Lydia Pavlopoulou

Typesetting and production: Bank of Greece Printing Works / Commercial and Value Document Printing Section

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε πρωτίστως την κα Άννα Κορογιαννάκη για την ιδέα υλοποίησης της έκθεσης, για την υποστήριξή της, για τον δανεισμό έργων και αντικειμένων από τη συλλογή της, καθώς και την απρόσκοπτη πρόσβαση που μας παραχώρησε στο πλούσιο υλικό που αφορά το έργο και τη ζωή του καλλιτέχνη. Την κα Μαρία Θεοδωροπούλου για τον δανεισμό έργων και αρχαικού υλικού, καθώς και για την αμέριστη συμπαράστασή της.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την κα Ειρήνη Οράτη, Επιμελήτρια της Συλλογής Έργων Τέχνης της Alpha Bank, για την εξαιρετική συνεργασία, καθώς και για τον δανεισμό έργων από τη Συλλογή. Την κα Ελένη Γκόνου-Στυλιανίδη, για τη σημαντική συμβολή της στον κατάλογο. Την κα Μαριλένα Κασσιμάτη, Επιμελήτρια Χαρακτικών & Σχεδίων της Εθνικής Πινακοθήκης - Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου και το Επιμορφωτικό Κέντρο «Βιβλιοθήκη-Αρχείο Χαρίλαος Φλωράκης» για την ευγενική παραχώρηση χρήσης ψηφιακών αρχείων τους. Τέλος, τον κ. Ι. Χριστοδούλου για το σπάνιο αντίτυπο του λευκώματος που μας παραχώρησε για την έκθεση.

ACKNOWLEDGEMENTS

We would like to thank, first of all, Ms. Anna Korogiannaki for the idea of this exhibition, for her support, for the loan of prints and other objects from her collection and for the unhindered access she granted us to the rich material of the artist's life and work. We also thank Ms. Maria Theodoropoulou for her loan of prints and archival material and for her undivided support.

We particularly thank Ms. Irene Orati, Curator of the Art Collection of Alpha Bank, for the excellent collaboration, as well as for the loan of prints from the Collection.

Ms. Eleni Gonou-Stylianides, for her important contribution to the catalogue; Ms. Marilena Cassimatis, Curator, Prints & Drawings Department of the National Gallery – Alexandros Soutzos Museum and the Learning Centre “Charilaos Florakis Library – Archive” for their kind permission to use their digital archives. Finally, Mr. I. Christodoulou for the rare copy of the album he lent us for the exhibition.

Η νέα περιοδική έκθεση του Μουσείου της Τράπεζας της Ελλάδος, *Αλέξανδρος Κορογιαννάκης (1906-1966) – Χαρακτική*, είναι μια ακόμη συνεισφορά της Τράπεζας στη διάσωση, διαφύλαξη και προαγωγή του πολιτισμού της χώρας μας.

Μετά την έκθεση για τον Μιχαήλ Αξελλό, τον πρώτο σχεδιαστή ελληνικών τραπεζογραμμάτων και αξιών, η Τράπεζα φωτίζει πτυχές του έργου του διαδόχου του – επίσης υπαλλήλου της Τράπεζας. Η σχεδίαση τραπεζογραμμάτων και αξιών είναι μια τέχνη ιδιαίτερη, το προϊόν της οποίας δεν είναι μόνο προσιτό σε όλους μας, αλλά συνιστά – συχνά ανεπίγνωστα για τους περισσότερους από εμάς – κομμάτι της καθημερινότητάς μας, λόγω του συναλλακτικού ρόλου του χρήματος και της αναπόφευκτης καθημερινής τριβής μας με αυτό.

Ο Αλέξανδρος Κορογιαννάκης (1906-1966), ζωγράφος, χαρακτής και σχεδιαστής τραπεζογραμμάτων, δημιούργησε πλούσιο ζωγραφικό και χαρακτικό έργο. Η έκθεση αυτή επικεντρώνεται στα χαρακτηριστικά του και σε διάφορες εκφάνσεις της τέχνης της χαρακτικής, όπως αναδύονται από τις ξυλογραφίες, τις χαλκογραφίες και τις λιθογραφίες του. Στα εκθέματα συγκαταλέγονται μακέτες και εκτελεσμένα τραπεζογραμμάτια, βιβλία και λευκώματα που εικονογράφησε, καθώς και ευχετήριες και αναμνηστικές κάρτες που φιλοτέχνησε. Η έκθεση περιλαμβάνει αντιπροσωπευτικά χαρακτηριστικά του συνόλου του έργου του καλλιτέχνη, το οποίο χαρακτηρίζει η σταθερή επιλογή του να τοποθετεί τον άνθρωπο στον πυρήνα της εικαστικής του δημιουργίας.

Γιάννης Στουρνάρας

Διοικητής

The new temporary exhibition of the Museum of the Bank of Greece, *Alexandros Korogiannakis (1906-1966) – Printmaking*, is another contribution of the Bank to the preservation and promotion of Greek culture.

After the temporary exhibition *Michael Axelos (1877-1965) Between Two Worlds*, on the first designer of Greek banknotes and securities, the Bank of Greece sheds light on the various facets of the work of his successor – also an employee of the Bank. The design of banknotes and securities is a distinct kind of art, the physical expression of which is not only accessible to us all, but also an undeniable part of our everyday life, due to the transactional role of money and its inevitable day-to-day use.

Alexandros Korogiannakis (1906-1966), painter, printmaker and banknote designer, created a rich body of paintings and prints. The exhibition focuses on his prints and on the multiple uses of printmaking, i.e. his woodcuts, engravings and lithographs. Among the exhibits one can come across preliminary banknote designs and issued banknotes, illustrations of albums and books, even greeting cards. The exhibition showcases representative prints of the artist's oeuvre, which is marked by his firm choice to always place man at the heart of his artistic creation.

Yannis Stournaras
Governor

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ - ΧΑΡΑΚΤΙΚΗ

Ο Αλέξανδρος Κορογιαννάκης ανήκει στην πρώτη γενιά Ελλήνων καλλιτεχνών που προσέγγισαν τη χαρακτική, ένα καλλιτεχνικό πεδίο που είχε σταματήσει να διδάσκεται στην Ελλάδα από τις αρχές του 20ού αιώνα. Μαζί με τον Α. Θεοδωρόπουλο, τον Ε. Παπαδημητρίου και τον Ε. Ζέππο, είναι όλοι ζωγράφοι, απόφοιτοι της Σχολής Καλών Τεχνών με καθηγητές έμπειρους, αλλιό συντηρητικούς, ζωγράφους. Συνεπώς, η εκπαίδευσή τους πάνω στις τεχνικές της χαρακτικής – ξυλογραφία, χαλκογραφία, λιθογραφία – ήταν αδύνατη στην Ελλάδα. Οι καλλιτέχνες αυτοί, που έμειναν γνωστοί για το χαρακτικό τους έργο κυρίως, είναι αυτοδίδακτοι στη χαρακτική, μαθαίνοντας τα απαραίτητα για τις τεχνικές σε ταξίδια τους στην Ευρώπη.

ALEXANDROS KOROGIANNAKIS - PRINTMAKING

Alexandros Korogiannakis belongs to the first generation of Greek artists who turned their hand to printmaking, an art that had ceased being taught in Greece since the early 20th century. Korogiannakis, Angelos Theodoropoulos, Efthymios Papadimitriou and Emmanuel Zeppos were all painters and graduates from the Athens School of Fine Arts, with studies under experienced albeit conservative painters. Hence, formal training in the techniques of printmaking – woodcut, engraving, lithography – was unavailable at the time in Greece. If these artists managed to make a name for themselves as printmakers, it was largely through self-instruction and some basic training in printmaking received in Europe.

Η μεγάλη τομή στην ελληνική χαρακτική γίνεται το 1928 με την έκθεση του Δημήτρη Γαλάνη στο Ιλίου Μέλαθρον, όπου παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά χαρακτικά του στην Ελλάδα. Το πιθανότερο είναι ότι ο Α. Κορογιαννάκης, σπουδαστής τότε στη Σχολή Καλών Τεχνών, την επισκέφθηκε. Με αφορμή την έκθεση αυτή, άρχισε να δημιουργείται στην Αθήνα ένα κλίμα γύρω από τη χαρακτική: ήταν μια από τις αιτίες που οδήγησαν στην απόφαση για την επαναλειτουργία του εργαστηρίου χαρακτικής στη Σχολή Καλών Τεχνών το 1934.

Δημιουργείται λοιπόν ένα ιδιαίτερο κλίμα που οδήγησε στη δημιουργία ξυλογραφιών κυρίως, από νέους Έλληνες χαράκτες προσανατολισμένους στη χαρακτική του γερμανικού εξπρεσιονισμού της πρώτης δεκαετίας του 20ού αιώνα, που διαδόθηκε στην Ελλάδα στη δεκαετία του 1930. Ο Κορογιαννάκης είναι πιθανό να έμαθε τα στοιχειώδη της ξυλογραφίας από τον Γερμανό χαρακτή Klaus Vrieslander (Κλάους Φριςλάντερ), που εγκαταστάθηκε στην Αθήνα το 1932.

Αποφοιτώντας από τη Σχολή Καλών Τεχνών το 1929, ο Κορογιαννάκης εργάζεται αρχικά ως σκιτσογράφος σε αθηναϊκές

A major turning point for Greek printmaking was the 1928 Dimitris Galanis retrospective, held at the Iliou Melathron (also known as the Schliemann Mansion) in Athens and featuring some of the artist's prints, never before exhibited in Greece. This exhibition, which Korogiannakis – then a student at the School of Fine Arts – is likely to have visited, sparked a newfound interest in printmaking and was one of the reasons behind the decision to reopen the printmaking workshop at the Athens School of Fine Arts in 1934.

Thus, the ground had become fertile for the production of prints, mainly woodcuts, by young Greek artists, influenced by German Expressionist printmaking of the first decade of the 20th century, which by the 1930s had become well-known in Greece, too. Korogiannakis was probably initiated into the techniques of woodcut by the German engraver Klaus Vrieslander, who made Athens his home in 1932.

After graduating from the School of Fine Arts in 1929, Korogiannakis initially worked as a cartoonist for Athenian

© Αρχείο Χ. Φλωράκη / Ch. Florakis Archive

Πρωτοπόροι και Νέοι Πρωτοπόροι, εξώφυλλα
Pioneers and New Pioneers, covers

εφημερίδες. Στο διάστημα 1930-35 δημοσιεύονται οι πρώτες ξυλογραφίες του σε πλάγιο ξύλο στο περιοδικό *Πρωτοπόροι*, μετέπειτα *Νέοι Πρωτοπόροι*, που υπογράφονται με τα ψευδώνυμα Γ. Σώκορος και Α. Καλέμης. Πρόκειται για έργα με αποκλειστική θεματογραφία εργάτες. Είναι μια ενότητα με ευδιάκριτα χαρακτηριστικά, με το επαναλαμβανόμενο μοτίβο του σκυμμένου εργάτη να κυριαρχεί (οικοδόμοι, ηλεκτρολόγοι, μινადόροι, μεταλλωρύχοι, αλλιά και άνεργοι και απεργοί) και να πλαισιώνεται από συναφείς μορφές. Η χάραξη γίνεται σε πλάκες, όπου διακρίνονται νευρικές, δραματικές χαρακιές, αλλήλου οι απόλυτα απαραίτητες και αλλήλου με λίγο πυκνότερη χάραξη. Η υφή του πλάγιου ξύλου αναδεικνύει συνθέσεις

newspapers. Between 1930 and 1935, he published his first woodcuts in the magazine *Protoporoi* ("Pioneers"), later renamed *Neoi Protoporoi* ("New Pioneers"), using the pseudonyms 'G. Sokoros' and 'A. Kalemis' (in Greek, *sokoro* and *kalemi* are two terms of the printmaking trade, the first denoting "a cut of wood against the grain", the second a "burin"). These early works, themed exclusively around labourers, form a series with salient characteristics: the recurring image of a stooping worker (builder, electrician or miner), but also of jobless people and workers on strike, surrounded by similar figures. These prints have been carved

Στο Λαύριο, 1936, Συλλογή Alpha Bank

In Lavrio, 1936, Alpha Bank Collection

που υποστηρίζουν την έκδηλη τάση του καλλιτέχνη για έντονη κοινωνική διαμαρτυρία. Οι χωρίς χαρακτηριστικά μορφές, οι μηχανικές κινήσεις, το φόντο όπου διακρίνεται μόνο ο εργασιακός χώρος, οι χτισμένες πυκνά συνθέσεις, με ελάχιστη ελεύθερη επιφάνεια, πετυχαίνουν τον σκοπό του χαράκτη, που μόλις έχει μάθει ορισμένα στοιχεία για τη χάραξη του ξύλου: οι εικόνες του, με στοιχεία κοινωνικής κριτικής, υπογραμμίζουν τον αριστερό προσανατολισμό του Κορογιαννάκη.

Οι ξυλογραφίες *Στο Λαύριο* (1936) και *Λατόμισσες* (1937), ενώ ανήκουν στην παραπάνω ενότητα, είναι τα έργα που ορίζουν μια ενδιαφέρουσα εξέλιξη στο ύφος και στον τρόπο γραφής του. Ο ίδιος, δείχνοντας πλέον περισσότερη εμπιστοσύνη στις δυνατότητές του, αποκτά διακριτό προσωπικό ύφος: φροντίζει περισσότερο τις μορφές, προσθέτει κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, αμβλύνει την αίσθηση της μάχης, τονίζει κάποια αισιόδοξα στοιχεία, σχεδιάζει εξωτερικούς χώρους. Αγρότες και αγρότισσες, πλύστρες, υφάντριες, θερίστριες, ψαράδες, συνήθως σε ομάδες των δύο ή τριών, γεμίζουν πάλι την επιφάνεια του έργου, όμως η κίνησή τους πλέον έχει ρυθμό και

on wood planks, in nervous and dramatic cuts, minimal in some places, slightly denser in others. The texture of the wood plank is particularly suited for compositions with a strong social protest message. The featureless faces, the mechanical movements, the background with only the workplace discernible, the dense organisation of visual elements leaving very little surface blank, all serve the purpose of the novice printmaker starting his first ventures into the art of the woodcut: the images, with their undercurrent of social criticism, echo the artist's left-leaning political convictions.

His woodcuts *In Lavrio* (1936) and *Women Quarry Workers* (1937), although similar in theme to his first series of works, mark an interesting shift in style and artistic vocabulary. Having grown more confident, Korogiannakis develops his own distinct style, treating his figures in more detail, adding a few facial features, toning down the militant atmosphere, underlining certain optimistic elements and depicting outdoor scenes. Farmers, fishermen, women washing, women weaving, women harvesting – often in groups of two or three – once again populate the surface

τα σχήματα που αποτελούν τα σώματα γίνονται περισσότερο στρογγυλεμένα και γαλήνια. Η αίσθηση των έργων που δημιουργούνται στη διετία 1936-38 είναι ειρηνική, η διάθεση αισιόδοξη, η εκφραστικότητα συγκρατημένη, η γραμμή ήρεμη, ενώ διακρίνονται κάποια χαρακτηριστικά στα πρόσωπα και μερικές διακοσμητικές λεπτομέρειες. Πρόκειται για μια ενότητα έργων που εξέθεσε στην Πανελλήνιο Έκθεση Ελληνικής Πρωτοτύπου Χαρακτικής, η οποία έλαβε χώρα τον Δεκέμβριο του 1938 στην Αθήνα και συγκέντρωσε για πρώτη φορά το έργο των χαρακτών της γενιάς του, αλλιό και των νέων που τότε μόλις αποφοιτούσαν από τη Σχολή.

Κατά την παραμονή του στη Βιέννη το 1939 και το 1949-50, διδάσκεται τις τεχνικές της χαλκογραφίας και της χάραξης σε ατσάλι, απαραίτητες για την επαγγελματική του δραστηριότητα ως σχεδιαστή χαρτονομισμάτων για την Τράπεζα της Ελλάδος. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να διαπιστώσει τις διαφορές ανάμεσα στη χάραξη του ξύλου και του μετάλλου, καθώς και στο αποτέλεσμα που προκύπτει. Τις επόμενες δεκαετίες, στα χαραγμένα σε ξύλο και σε χαλκό έργα του, εναρμονίζει

of the work, but now their movements have rhythm and their bodies are moulded in rounder, less agitated shapes. Korogiannakis's prints from the period 1936-38 exude a sense of tranquillity, the mood is more optimistic, the expression more restrained and the lines calmer, while some facial features and decorative details are visible. This series of woodcuts was displayed at the Panhellenic Exhibition of Original Greek Prints, held in Athens in December 1938, bringing together for the first time printmakers from Korogiannakis's generation, but also younger artists fresh out of the Athens School of Fine Arts.

During his time in Vienna in 1939 and again in 1949-50, Korogiannakis received training in the techniques of copper- and steel-plate engraving, which he needed for his work as banknote designer at the Bank of Greece. This gave him the opportunity to see the differences between working on wood and working on metal and the different effect created by each medium. In the following decades, he would work with the two media with great versatility, adjusting his subject-matter or its treatment accordingly.

Όχθη του Δούναβη, 1939-40, Ιδιωτική Συλλογή

Danube Bank, 1939-40, Private Collection

επιλεκτικά τη θεματολογία του ή την εκφράζει ανάλογα με τη χάραξη που γνωρίζει ότι θα προκύψει από κάθε επιφάνεια.

Μετά το 1947 είναι πλέον μόνιμος συνεργάτης στο νεοσύστατο Ίδρυμα Εκτυπώσεως Τραπεζογραμματίων και Αξιών (IETA) της Τράπεζας της Ελλάδος, δουλεύει όμως παράλληλα και στη χαρακτική και στη ζωγραφική. Πολλές είναι οι περιπτώσεις έργων που έχουν φιλοτεχνηθεί ως πίνακες και στη συνέχεια έχουν μεταφερθεί σε χαρακτικό ή και το αντίθετο. Ο Κορογιαννάκης έχει αρκετά έντονη εκθεσιακή δραστηριότητα σε ομαδικές εκθέσεις, αλλιά μόνο το 1957 παρουσιάζει το έργο του σε ατομική έκθεση και μάλιστα εκτός Ελλάδος, στην Αλεξάνδρεια. Παρ' όλα αυτά το έργο του στη μεταπο-

In 1947, Korogiannakis became a permanent employee of the Bank of Greece at its newly established Banknote Printing Works (IETA), but continued to work on his own printmaking and painting projects. Numerous are the works that he first painted on canvas and then reworked as prints, or the other way round. Despite a rather long record of participations in group exhibitions, it was only in 1957 that he staged a solo exhibition and – it is worth noting – outside Greece, in Alexandria, Egypt. Nevertheless, his output from the post-

λημική περίοδο και έως τον πρόωρο θάνατό του, το 1966, παρουσιάζει συνάφεια και εξελίσσεται με συνέπεια και συχνά με κάποιες εξάρσεις πρωτοτυπίας.

Στη διάρκεια αυτών των ετών ασχολήθηκε παράλληλα με διάφορα θέματα στη χαρακτική, εξασκώντας περισσότερο τις ικανότητές του, ιδίως στη χάραξη του χαλκού, και δίνοντας κάποια αρκετά ενδιαφέροντα αποτελέσματα με τη δημιουργία διακριτών θεματικών ενοτήτων:

war period until his untimely death in 1966 is coherent and evolves consistently, with occasional flashes of originality.

During those years and in parallel to his banknote design career, he worked on various themes in printmaking, increasingly honing his skills, particularly in engraving, and producing some interesting works, which can be grouped into the following broad thematic categories:

Σκύρος, 1959, Ιδιωτική Συλλογή
Skyros, 1959, Private Collection

- Τοπία της Ελλάδας και εικόνες της πόλης, σχεδιασμένα με τις δικές του απαραίτητες απλοποιήσεις, όπου χρησιμοποιούνται εκ νέου γνώριμα μοτίβα ως παραπληρωματικά στοιχεία. Στις ξυλογραφίες *Μύκονος* (1948, τρία συναφή έργα), *Ακρόπολη* (1950), *Κυκλάδες* και *Σαντορίνη* (1957), *Στην αυλή* (1958-60), *Σκύρος* και *Σκόπελος* (1959) στοχεύει περισσότερο σε μια ειδυλλιακή περιγραφή, κοινή στις προτιμήσεις των περισσότερων καλλιτεχνών αυτής της εποχής. Δεν επιθυμεί να πρωτοτυπήσει, εστιάζει σε μία εντυπωσιακή για τον ίδιο όψη και αποδομεί τα υπόλοιπα. Με αδρό χτίσιμο των όγκων των κτηρίων και δομημένη γενική εικόνα, οι ξυλογραφίες του θυμίζουν αντίστοιχες προσπάθειες του Γιώργου Μόσχου και του Γιώργου Βελισσαρίδη.

- Greek landscapes and cityscapes, rendered with the simplification characteristic of the medium, where familiar motifs once again serve as complementary elements. With his woodcuts *Mykonos* (1948, three works by the same title), *Acropolis* (1950), *Cyclades* and *Santorini* (both 1957), *In the Courtyard* (1958-60), *Skyros* and *Skopelos* (both 1959), Korogiannakis aspires to a more idyllic description, a common predilection among most Greek artists at the time. Without seeking to be original, he focuses on an aspect that he finds intriguing and deconstructs the rest. With the roughly carved volumes of the buildings and the well-articulated overall image, these woodcuts bring to mind similar efforts by fellow artists Georgios Moschos and Georgios Velissaridis.

Ταρσανάς, 1948,
Ιδιωτική Συλλογή

Boatyard, 1948,
Private Collection

- Εργάτες και τεχνίτες, μια θεματολογία στην οποία επιστρέφει, σε χαρακτηριστικά με τίτλους όπως *Λατομείο*, *Ταρσανάς*, *Ανοικοδόμηση* (1948), *Μεγάλη τουρμπίνα* (1957), *Ναυπηγείο* (1955-60), *Κερατσίνι* (1957), *Γιαπί* (1958), *Στο λιμάνι* (1960). Οι ανθρώπινες μορφές σχεδιάζονται με υπερτονισμένη δραματική κίνηση, όπως παλαιότερα, δεν καταλαμβάνουν όμως πλέον όλη τη σύνθεση. Μεταμορφώνονται σε στοιχεία μέσα στον χώρο ενός λιμανιού, μιας συνοικίας, μιας στοάς, ενός δρόμου. Ενδιαφέρον έχει η επαναδιαπραγμάτευση θεμάτων από τη δεκαετία του 1930, τα οποία ο Κορογιαννάκης χειρίζεται μέσα από μια νέα οπτική και ξανασχεδιάζει με αρκετές αφαιρέσεις, εστιάζοντας τώρα στο αισθητικό αποτέλεσμα και όχι στο κοινωνικό μήνυμα, όπως για παράδειγμα στα έργα: *Θέρρος* (1937) και αντίστοιχα *Θερίστριες* (1950), *Ξελάκωμα* (1937) και αντίστοιχα *Στον αγρό* (1960), *Τρύγος* (1937) και αντίστοιχα *Αμπέλι* (1955) και *Αγρότισσες* (1957).

- Workers and artisans, a recurring theme in prints with titles such as *Quarry*, *Boatyard*, *Reconstruction* (1948), *Great Turbine* (1957), *Shipyard* (1955-1960), *Keratsini* (1957), *Building Site* (1958), *At the Harbour* (1960). The human figures are given exaggerated dramatic movement, as before, but no longer occupy the entire composition, now mere elements within the space of a harbour, a neighbourhood, a mining gallery or a road. Interestingly, Korogiannakis revisits themes from the 1930s, but treats them from a new perspective and redraws them with considerable abstraction, focusing now on the aesthetic outcome rather than the social message: one need only compare *Grain Harvest* (1937) with *Women Harvesting* (1950), *Digging and Shovelling* (1937) with *In the Field* (1960), *Grape Harvest* (1937) with *Vineyard* (1955) and *Women Farmers* (1957).

- Γυμνά και προσωπογραφίες χαράζονται κυρίως ως χαλκογραφίες, όπου διακρίνεται η πολύ σίγουρη και καθαρή ληπτή γραμμή στην περιγραφή των προσώπων και των σωμάτων και όπου ο Κορογιαννάκης εμφανίζεται ιδιαίτερα λυρικός. Με πρώτη απόπειρα την εικονογράφηση με ξυλογραφίες των *Απαγορευμένων ποιημάτων* του Charles Baudelaire (Σαρλ Μπωντλαίρ) το 1946, δημιουργεί γυμνά μεγάλης ευαισθησίας, χαλκογραφίες με μαύρη τεχνική, με ιδιαίτερο τονισμό στα πρόσωπα και στα προσεκτικά σχεδιασμένα σώματα των γυναικών, που κυριολεκτικά προβάλλουν μέσα από το σκοτεινό φόντο που δημιουργεί αυτή η τεχνική, φωτίζοντας μόνο στρογγυλεμένους όγκους, όπως για παράδειγμα στα έργα *Λήδα* (1957) και *Λήδα και κύκνος* (1960).

- Nudes and portraits, mostly engravings, executed with a very confident and fine clear-cut line in the rendering of the faces and bodies, exuding lyricism. Building on the woodcuts made in his first attempt at book illustration for a Greek edition of Charles Baudelaire's *Banned Poems* in 1946, Korogiannakis creates very evocative nudes, etched in the *manière noire* technique, with highlights on the faces and the carefully drawn bodies of female figures that stand out against the dark background associated with this technique, illuminating only rounded volumes, such as in *Leda* (1957) and *Leda and the Swan* (1960).

Από τα Απαγορευμένα ποιήματα, 1946
From the Banned Poems, 1946

- Συνθέσεις με αντικείμενα που δημιουργούνται στη δεκαετία του 1950 ως πειραματικές προσπάθειες, με στοιχεία της αφαίρεσης, έτσι όπως μπορεί να τα ενστερνιστεί και να τα μεταγράψει. Συγκεκριμένα αντικείμενα, όπως μουσικά όργανα, πήλινα κανάτια, κοχύλια, φρουτιέρες, λάμπες πετρελαίου, φανάρια, βιβλία, συνδυάζονται σε αυστηρές, ισορροπημένες συνθέσεις σχημάτων που προβάλλονται πάνω σε γεωμετρικά πλαίσια: *Λάμπα* (1955), *Νεκρή φύση με φανάρια* (1955-60), *Νεκρή φύση με λάμπα* (1958), *Αρχαίες φόρμες* (1958), *Νεκρή φύση με λάμπες* (1960), *Νεκρή φύση με λύρα* (1960).

- Still life compositions created in the 1950s as part of the artist's experimentation, with elements of abstraction adopted and transcribed in his own style. Objects as dissimilar as musical instruments, clay jugs, seashells, bowls of fruit, oil lamps, lanterns and books are combined in strict, balanced compositions of shapes, framed against a geometric background: *Lamp* (1955), *Still Life with Lanterns* (1955-60), *Still Life with Lamp* (1958), *Ancient Forms* (1958), *Still Life with Lamps* (1960), *Still Life with Lyre* (1960).

Νεκρή φύση με λύρα, 1960, Ιδιωτική Συλλογή
Still Life with Lyre, 1960, Private Collection

Τρεχαντήρι, 1960, Ιδιωτική Συλλογή
Trehantiri, 1960, Private Collection

- Σε ώριμη ηλικία πλέον, προσπαθεί να κατανοήσει και να προσεταιριστεί κάποια στοιχεία πρωτοπορίας, αρκετά παρωχημένα βέβαια, έχοντας ως τότε ακολουθήσει μάλλον συντηρητικές οδούς. Το ίδιο συμβαίνει και με τα πολύ τελευταία του έργα, κυρίως χαλκογραφίες: παιχνίδια σχημάτων βασισμένα στον ρυθμό και τις αντιθέσεις και με μεγάλες σκοτεινές, αλλήλ δουλεμένες επιφάνειες, όπου κυριαρχεί το παιχνίδι της γραμμής που διακόπτεται από απόλυτα λευκές αδούλευτες επιφάνειες, όπως τα έργα *Πανιά* (1955-60), *Φιγούρες* (1957), *Ντο μπεμόλ* (1958-60), *Τρεχαντήρι* (1960), *Σπάρτη* (1960), *Καΐκια* (1960), *Ψαράδες με καλάρια* (1960), *Σύνθεση* (1960), *Βιολογικές μορφές* και *Προπατορικό* (1960-61), *Κότερα* (1965) και η σειρά *Διαπλανητικά Α, Β, Γ* (1960).

- Later on, at a mature age, Korogiannakis tries to understand and assimilate some elements of the *avant-garde* – although quite belatedly – after so many years of moving along rather conservative paths. The same can be said about his last works, mostly engravings: interplays of shapes based on rhythm and contrasts, with large, dark but elaborately worked surfaces dominated by crisscrossing lines and hachures, interrupted by perfectly white surfaces, such as *Sails* (1955-60), *Figures* (1957), *Do bémol* (1958-60), *Trehantiri* (1960), *Sparti* (1960), *Caïques* (1960), *Fishermen with Baskets* (1960), *Composition* (1960), *Biomorphs* and *Original Sin* (1960-61), *Sailboats* (1965) and the series *Interplanetary A, B, C* (1965).

Όμως, επειδή αφενός είναι εξαιρετικά πειθαρχημένος, λόγω της επαγγελματικής του ενασχόλησης με το σχέδιο του χαρτονομίσματος, αφετέρου βρίσκεται σε ώριμη ηλικία, δεν μπορεί να ενστερνιστεί πλέον την απόλυτη ανατροπή. Προσπαθεί να αφομοιώσει κάποια στοιχεία, δημιουργώντας ένα προσαρμοσμένο σύμπαν. Η μεγάλη τεχνική του αρτιότητα του δίνει αυτή τη δυνατότητα, δεν μπορεί όμως να αλλιάξει την οπτική του. Το σύνολο του έργου του έχει κάποιες σημαντικές εξάρσεις και μια ειλικρινή προσέγγιση σε θέματα που τον άγγιξαν, κυρίως τις πρώτες δεκαετίες. Μεταβλήθηκε αρκετά με την πάροδο των δεκαετιών και απέκτησε έναν αυστηρό, συντηρητικό χαρακτήρα, με έργα χαραγμένα σε ξύλο και σε χαλκό, με ισάξιες επιτυχίες.

However, both his extreme discipline from years of involvement with banknote design and his advancing age hold him back from making a complete turnaround. True, he tries to assimilate some elements and blend them into his universe. He has the technical mastery to do so, but cannot change perspective. Throughout his oeuvre we see some remarkable creative outbursts and an honest approach to the themes that had moved him, particularly in the first decades. His art evolved considerably over time, however without shedding its rather rigid conservatism, with equally successful woodcuts and engravings.

Προσεγγίζοντας το έργο του Κορογιαννάκη διακρίνουμε έναν ικανό τεχνίτη με περιορισμένη τόλημη. Το γεγονός ότι ήταν αυτοδίδακτος στη χαρακτική και δεν είχε καμία τριβή με τις εξελίξεις στην Ευρώπη, τον έκανε έναν συγκρατημένο πειραματιστή, που δημιούργησε όμως ένα προσωπικό στίγμα. Η προσφορά του είναι αναμφισβήτητη, αφού αποτελεί έναν από τους πρώτους Έλληνες χαρακτές με έργο που προέκυψε από το προσωπικό του ενδιαφέρον και την πάλη του με το υλικό.

Ειρήνη Οράτη

Looking at the art of Korogiannakis, we see an accomplished artist, but one lacking in boldness. Being essentially self-taught in printmaking and far from the artistic trends in Western Europe, restrained his scope of experimentation. He did, however, manage to leave his mark and make an unquestionable contribution, as one of Greece's first printmakers whose art sprang from his profound interest in, and his struggles with, the medium.

Irene Orati

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Το χαρτονόμισμα είναι αντικείμενο ιδιαίτερης σημασίας, γιατί, πέρα από τον καθαρά οικονομικό του ρόλο, αποτελεί μέσο προβολής των ιδεών και των αξιών ενός έθνους, μέσω των συμβόλων που απεικονίζει. Συγχρόνως, είναι και μικρό έργο τέχνης, προϊόν συνεργασίας της τεχνολογίας και τριών διαφορετικών τεχνών – της ζωγραφικής, της χαρακτικής και των γραφικών τεχνών.

Η απαιτητική τέχνη του χαρτονομίσματος έκανε την εμφάνισή της στη χώρα μας μόλις στις αρχές του 20ού αιώνα. Το 1918 ξεκίνησε για πρώτη φορά η σχεδίαση μακετών του εθνικού χαρτονομίσματος από τον ζωγράφο Μιχαήλ Αξελό, τον

ALEXANDROS KOROGIANNAKIS AND HIS CONTRIBUTION TO THE ART OF THE NATIONAL BANKNOTE

The banknote is an object of particular significance: beyond its role in monetary transactions, it also serves as a medium for showcasing the ideas and values of a nation, through symbolic representation. Meanwhile, it is also a miniature work of art, the fruit of collaboration between technology and three different arts – painting, printmaking and graphic arts.

The demanding art of banknote design in Greece is just one century old. The first banknote designed in Greece was cre-

οποίο προσέλαβε η Τράπεζα της Ελλάδος ως Τμηματάρχην – Προϊστάμενο του Τμήματος παρασκευής τύπου τραπεζογραμμάτων. Οι υπόλοιπες καλλιτεχνικές εργασίες, εκτός της σχεδίασης, εκτελούνταν ακόμη σε χώρες της δυτικής Ευρώπης και κυρίως στην Αμερική. Η συμβολή του Μιχαήλ Αξελλού στην τέχνη αυτή υπήρξε καθοριστική, κυρίως γιατί, χάρη στην επιλογή του να αξιοποιήσει θέματα από τον πλούτο της ιστορικής μας παράδοσης, το χαρτονόμισμα απέκτησε καθαρά ελληνικό χαρακτήρα.

Ο Αλέξανδρος Κορογιαννάκης συνέχισε επάξια το έργο του Μιχαήλ Αξελλού από το 1939 μέχρι τον θάνατό του (1966). Ουσιαστικά έθεσε τις βάσεις της τέχνης του χαρτονομίσματος στη χώρα μας την περίοδο 1940-56, σε συνεργασία με την πρώτη καλλιτεχνική ομάδα του ΙΕΤΑ, το οποίο άρχισε να λειτουργεί το 1947.

Οι επιδράσεις που δέχθηκε από τον Μ. Αξελλό είναι εμφανείς τόσο στην τέχνη του χαρτονομίσματος όσο και στην ελεύθερη καλλιτεχνική του δημιουργία, ιδίως στη θεματική, αλλιά

ated in 1918 by painter Michael Axelos, who was later hired by the Bank of Greece as the Head of its Banknote Design Section. Apart from the design process, the actual banknote production continued to be carried out in the United States or in Western Europe. Michael Axelos's contribution was seminal, if for no other reason than because of his choice of themes from across our rich historical tradition, thanks to which our banknotes acquired a distinct 'Greekness'.

The work of Michael Axelos was worthily continued by Alexandros Korogiannakis from 1939 until his death in 1966. Korogiannakis can be credited with essentially laying the foundations of banknote design in Greece during the years 1940-56, from 1947 onwards as part of the first artwork team at the Bank of Greece Banknote Printing Works, which began operating that year.

The influence of Axelos is evident in the banknotes that Korogiannakis designed, but also in the art that he produced outside his bank-related tasks, notably in terms of

εν μέρει και στην τεχνοτροπία, αφού και οι δύο δημιουργοί εκφράστηκαν μέσω του ρεαλισμού και του εξπρεσιονισμού στο μεγαλύτερο τμήμα του έργου τους.

Τα τραπεζογραμμάτια, που συνδέονται με το όνομα του καλλιτέχνη, είναι έντεκα συνολικά και μπορούν να κατανεμηθούν σε δύο περιόδους, την περίοδο της γερμανικής Κατοχής (1940-44) και τη μεταπολεμική περίοδο (1950-56), με κριτήριο κυρίως τη διαφορά στην τεχνική αλληά και τα θέματα. Στην πρώτη περίοδο ο Αλ. Κορογιαννάκης σχεδιάζει μόνο τις μακέτες των τραπεζογραμμάτων, ενώ στη δεύτερη ασχολείται και με τη χαλκογραφική χάραξη, η οποία αποτελεί σταθμό στην αναβάθμιση της ποιότητας του χαρτονομίσματος, λόγω της σχεδιαστικής ακρίβειας, αλληά και της ενίσχυσης της ασφάλειάς του, εξαιτίας του ανάγλυφου αποτελέσματος και της πλούσιας χρωματικής γκάμας, που αναδεικνύεται με την εκτύπωση.

Η Τράπεζα της Ελλάδος έστειλε τον Αλ. Κορογιαννάκη στη Βιέννη, για να ειδικευθεί στη χαλκογραφική χάραξη τραπεζογραμμάτων στην Εθνική Τράπεζα της Αυστρίας μαζί με τρεις ακό-

thematic range and to some extent of style, predominantly realist and expressionist in both artists.

The eleven banknotes associated with Korogiannakis can be separated into two periods, i.e. the German occupation (1940-44) and the postwar period (1950-56), based on differences in technique and theme. During the first period, Korogiannakis only drew the draft designs for the banknotes, whereas in the second period he was also involved in their copper-plate engraving. This technique was a milestone in the improvement of banknote quality, as it enabled more precise linework and enhanced security, with relief-like effect and a rich tonal variety.

The Bank of Greece sent Korogiannakis to Vienna for training in copper-plate engraving of banknotes at the Austrian National Bank, together with three other Greek artists who were trained in other techniques. However, when the war broke out in 1940, they had no other choice than to return home.

μη Έλληνες καλλιτέχνες για ειδικευση σε άλλες τεχνικές. Όμως το 1940, λόγω του πολέμου, αναγκάστηκαν να επιστρέψουν.

Τα χρόνια της Κατοχής ο δημιουργός φιλοτέχνησε τις μακέτες δύο χαρτονομισμάτων (1.000 δραχμών του 1941 και 5.000 δραχμών του 1942), καθώς και ενός κερματικού γραμματίου (10 δραχμών του 1944), τα οποία εκτελέστηκαν και εκτυπώθηκαν λιθογραφικά.

During the Occupation, Korogiannakis designed two bank notes (the 1,000-drachma denomination of 1941 and the 5,000-drachma denomination of 1942), as well as one fractional note (the 10-drachma fractional note of 1944), all printed by lithography.

Τραπεζογραμμάτιο των
1.000 δρχ., 1941
1,000-drachma
banknote, 1941

Τραπεζογραμμάτιο των
5.000 δρχ., 1942
5,000-drachma
banknote, 1942

Με εξαίρεση το πρώτο του έργο, το χαρτονόμισμα των 1.000 δραχμών του 1941, με την προτομή του Μεγ. Αλεξάνδρου στην πρόσθια όψη και τους καταρράκτες της Έδεσσας στην οπίσθια, ο καλλιτέχνης προβαίνει σε μια τολμηρή καινοτομία στα δύο επόμενα. Για πρώτη φορά παρουσιάζεται στο χαρτονόμισμα το θέμα του εργαζόμενου ανθρώπου της υπαίθρου και της πόλης.¹

Ιδιαίτερα εντυπωσιακό είναι το χαρτονόμισμα των 5.000 δραχμών του 1942, οι μακέτες του οποίου, από τα διάφορα στάδια σύνθεσης και εκτέλεσης, έχουν διασωθεί στα αρχεία της Τράπεζας της Ελλάδος. Εδώ, οι μορφές των απλών ανθρώπων του μόχθου κυριολεκτικά ηρωοποιούνται, τοποθετημένες σε βάθρα αριστερά και δεξιά από το άγαλμα της Νίκης της Σαμοθράκης, ενώ το κάτω μέρος πλησιάζουν δύο συνθέσεις μικρότερων διαστάσεων με λιμάνια. Στην οπίσθια όψη προβάλλουν οδοζώντα σκηνές από την αγροτική ζωή, καθώς και τα χαρακτηριστικά προϊόντα της ελληνικής γης (ελιά, σιτάρι, καπνός, σταφύλια). Στα θέματα αυτά, τα πιο αγαπημένα του καλλιτέχνη, η γεμάτη δύναμη και πάθος γραμμή του σχεδίου βρίσκει την πληρέστερή της έκφραση.

Following his first banknote design for the 1,000-drachma denomination of 1941, with the profile of Alexander the Great on the obverse and the Edessa waterfalls on the reverse, Korogiannakis ventured boldly into new territory with his next two assignments: this is the first time that rural and urban workers feature on Greek banknotes.¹

Particularly impressive is the 5,000-drachma banknote of 1942, the drafts of which, from various stages of composition and execution, have been preserved by the Bank of Greece. On the obverse, two labourers are literally heroified, mounted on pedestals and flanking the statue of Nike of Samothrace on both sides. Two smaller compositions with harbour scenes, running along the lower edge, complete the picture. The reverse provides vivid scenes of farm life, using as motifs the staple products of Greece (olives, wheat, tobacco, grapes). It is in these particular themes, the ones that Korogiannakis held closest to heart, that the powerful and passionate linework finds its finest expression.

Το 1949 ο Κορογιαννάκης θα ξαναπάει στη Βιέννη, για να συνεχίσει την ειδίκευσή του στη χαλκογραφία για έναν χρόνο ακόμη. Όταν θα επιστρέψει, το 1950, θα εγκαινιάσει τη χαλκογραφική χάραξη της εμπρόσθιας όψης των χαρτονομισμάτων με καλήμε (burin), ενώ ο συνεργάτης του, Φώτης Μαστιχιάδης, τη χαλκογραφική χάραξη της οπίσθιας όψης με οξύ (eau forte).

Στην περίφημη αυτή σειρά έργων περιλαμβάνονται τα τραπεζογραμμάτια των 5.000 και 50.000 δραχμών του 1950, των 50 δραχμών του 1954, των 10, 20, 50 και 500 δραχμών του 1955, καθώς και των 1.000 δραχμών του 1956.

Τα θέματα προέρχονται τώρα στην πλειονότητα τους από την αρχαιότητα. Πρόκειται βασικά για πορτραίτα επιφανών μορφών της αρχαίας ελληνικής ιστορίας από τον χώρο των γραμμάτων, των τεχνών, των επιστημών, της πολιτικής και της στρατιωτικής ζωής, όπως του Σωκράτη, του Δημόκριτου, του Περικλή και του Μεγ. Αλεξάνδρου. Και, κοντά σε αυτά, μορφές της νεότερης ιστορίας μας, όπως του Διονύσιου Σολωμού, αθλή και μιας απλής κοπέλας της Θράκης, συμβόλου της λαϊκής παράδοσης, που πρόβαλλε εμφαντικά η γενιά του 1930.

In 1949, Korogiannakis went back to Vienna for one more year of training in copper-plate engraving. And upon his return to Greece in 1950, he put the burin technique into practice for the obverse of a banknote, while his colleague Fotis Mastichiadis made the reverse side in the eau forte technique.

This second series of works comprises the 5,000-drachma and 50,000-drachma denominations of 1950, the 50-drachma denomination of 1954, the 10-, 20-, 50- and 500-drachma denominations of 1955, as well as the 1,000-drachma denomination of 1956.

Most of the themes are now derived from antiquity: portraits of prominent ancient Greek philosophers, statesmen and military leaders such as Socrates, Demokritos, Pericles and Alexander the Great. However, figures are also represented from Greece's more recent past, like Dionysios Solomos, or even just an ordinary girl from Thrace, epitomising Greece's folk tradition, as fervently championed by the Generation of the Thirties.

Τραπεζογραμμάτιο
των 5.000 δρχ., 1950

5,000-drachma
banknote, 1950

Τραπεζογραμμάτιο
των 50 δρχ., 1952

50-drachma
banknote, 1952

Τραπεζογραμμάτιο
των 500 δρχ., 1955

500-drachma
banknote, 1955

Καινοτομία του καλλιτέχνη αποτελούν οι μεγάλες συνθέσεις της οπίσθιας όψης, που μεταφέρουν είτε αρχαία είτε σύγχρονα έργα τέχνης Ελλήνων και ξένων δημιουργών στη χαλκογραφική πλάκα. Αυτές καλύπτουν όλο σχεδόν τον διαθέσιμο χώρο, αναδεικνύοντας τις αξίες του κλασικού σχεδίου και της ζωγραφικής. Έχουν στενή θεματική σύνδεση με την πρόσθια όψη, γεγονός που ενισχύει τη δύναμη του προβαλλόμενου μηνύματος.

Ο Αλ. Κορογιαννάκης, πρωτοπόρος στη ζωή και την τέχνη, κατόρθωσε τελικά μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα να θέσει την προσωπική σφραγίδα του στο ελληνικό χαρτονόμισμα, αποτυπώνοντας τις βασικές αρχές του: την πίστη του στον άνθρωπο και στον αγώνα του για την πρόοδο και την ελευθερία, κλασικά ιδεώδη του ελληνικού πολιτισμού.

An innovation introduced by Korogiannakis was the large composition on the reverse side of the banknote, transferring an existing work of art, ancient or contemporary, Greek or foreign, to the copper plate. These compositions, which cover almost the entire banknote surface, do full justice to the originals. Their close thematic link with the images on the obverse enhances the power of the message conveyed.

Driven by progressive ideals in his life as well as in his art, Korogiannakis managed in a very short time span to leave his personal mark on the Greek banknote, expressing his deeper values: his faith in fellow man and in man's struggle for progress and freedom, perennial values of Greek civilisation.

Προσχέδια για την οπίσθια όψη τραπεζογραμμάτιου των 100 δραχ. για τη σειρά 1964-70 (αποδίδονται στον Α. Κορογιαννάκη)

Sketches for the reverse of the 100-drachma banknote for the 1964-70 issue (credited to A. Korogiannakis)

Ηνίοχος, 1957, Ιδιωτική Συλλογή

Charioteer of Delphi, 1957, Private Collection

Ευχετήρια για την Τράπεζα της Ελλάδος

Στις εργασίες που ανέλαβε για την Τράπεζα της Ελλάδος περιλαμβάνεται και μια σειρά χαλκογραφιών μικρών διαστάσεων, που χρησιμοποιήθηκαν σαν ευχετήριες κάρτες του Διοικητή της Τράπεζας ή και του ίδιου του καλλιτέχνη.

Τα έργα αυτά μπορούν να διακριθούν σε δύο βασικές κατηγορίες:

α) Χαλκογραφίες (burin) με αρχαία θέματα (1945-57) που εκτελούνται με τον τυπικό ακαδημαϊκό τρόπο, ο οποίος εφαρμόζεται και στις κλασικές παραστάσεις των τραπεζογραμμάτων.

β) Χαλκογραφίες (eau forte) με διάφορους τύπους πλοίων (1950-60), σε συνδυασμό και με άλλες τεχνικές (burin και aquatint). Σε αυτές, με μεγαλύτερη ελευθερία, η χαρακτηριστική νευρική του γραμμή μεταμορφώνει τη χαλκογραφική πλάκα σε ένα πεδίο πάλης του ανθρώπου με τα αρχέγονα στοιχεία της φύσης (ουρανό και θάλασσα).

Greeting cards for the Bank of Greece

Among the other works that Korogiannakis created at the Bank of Greece were a series of small-sized prints for greeting cards for the Bank of Greece Governor or for his own personal use.

These works can be divided into two broad categories:

(a) engravings (1945-57) with themes from antiquity, executed in standard academic style, similar to the one used for the classical themes of banknotes;

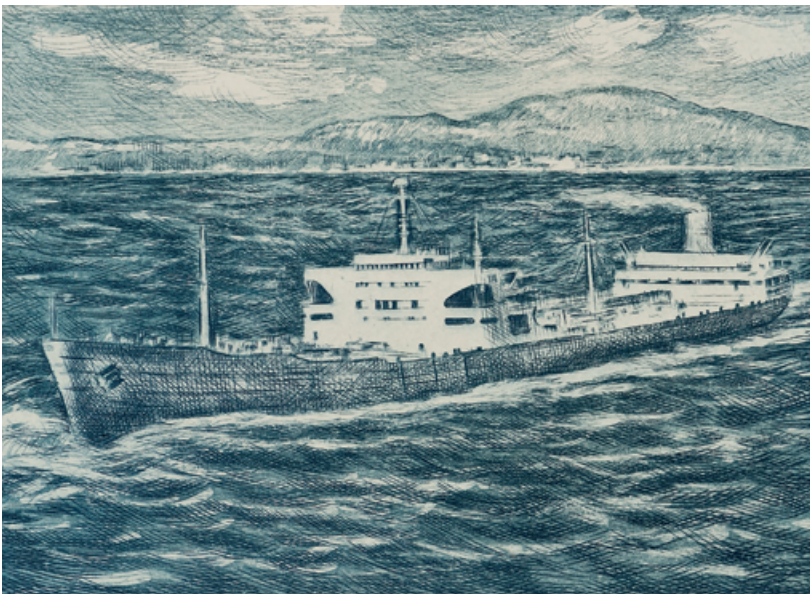
(b) *eau forte* etchings (1950-60) featuring various types of ships, combined with other techniques (burin and aquatint). In these works, Korogiannakis goes one step further: his characteristically agitated lines turn the copper plate into a battleground where man contends with the primal elements of nature (sky and sea).

Ο Φώτης Μαστιχιάδης, που τον συνέδεαν μαζί του είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια συνεργασίας και φιλίας, περιγράφει, λίγο μετά τον θάνατό του, πολύ παραστατικά την προσωπικότητα του «δασκάλου», όπως συνήθιζε να τον αποκαλεί, στο περιοδικό των υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος *Ο Κύκλος*:²

«Βρισκόμαστε πάντα την ίδια ώρα στο γραφείο σαν καλοκουρδισμένα ρολόγια, και στην ίδια πάντοτε θέση: σκυμμένοι πάνω στο σχεδιαστήριο με ένα ζευγάρι βαριά γυαλιά στα μάτια... Στάση μελαγχολική, που μας την είχαν επιβάλει η φρόνηση και τα χρόνια.

Fotis Mastichiadis, a close associate and friend of Korogiannakis for 25 years, spoke of his “teacher”, as he used to call him, soon after his death, in the following evocative terms:²

“We would always reach the office at the same time with clockwork punctuality and were always to be found in the same place: bent over the drawing table, with our thick pairs of glasses... A melancholy position, forced upon us by maturity and the years on our backs.

Δεξαμενόπλοιο, 1955-60, Ιδιωτική Συλλογή

Tanker, 1955-60, Private Collection

»Μόλις έμπαινε, για την καθιερωμένη πρωινή του επίσκεψη, ένας άνεμος αισιοδοξίας ερχόταν μαζί του, και πλημμύριζε η αίθουσα με την παρουσία του. Κεφάτος, ζωντανός, χαρούμενος, κατόρθωνε να σου μεταδώσει τη διάθεσή του μ' ένα λόγο μονάχα. Μιλούσε με πάθος και το κάθε περιστατικό – έστω και το πιο ασήμαντο – έπαιρνε ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον καθώς το διηγόταν. Πάντα ενημερωμένος, πάντα καλὰ πληροφορημένος, είχε πάντα να πει κάτι το νεώτερο γύρω από την τέχνη και τη ζωή, διανθισμένο με γούστο και πνεύμα, έτσι που σε λίγο η πρωτινή μας διάθεση είχε κιόλας ξεχαστεί, ήμαστε τώρα κι εμείς ομιλητικοί και κεφάτοι...».

Ελένη Γκόνου-Στυλιανίδη, Δρ. Ιστορίας της Τέχνης

Σημειώσεις

1. Προσχέδια χαρτονομισμάτων με σκηνές λιμανιών, εργάτες και αγρότισσες είχε φιλοτεχνήσει και ο Μ. Αξελός, τα οποία όμως δεν αξιοποιήθηκαν ποτέ.

2. «Αλέξανδρος Κορογιαννάκης» (στήλη «Κυκλογραφήματα»), περιοδικό *Ο Κύκλος*, τεύχος 65, Νοέμβριος 1966, σελ. 300.

As soon as he walked in for his customary morning visit, a breath of fresh air would come in with him, his presence filling the room. Cheerful, lively, merry, he would infect you with his good mood with just a few words. He spoke with passion, making everything he said – even the most trivial occurrence – sound interesting. Always up-to-date, always well-informed, he always had something new to say about art and life, embellished with charm and wit; before long, we had forgotten our earlier disposition, we too were now talkative and cheerful...”

Eleni Gonou-Stylianides, Ph.D. in Art History

Notes

1. Michael Axelos had, in his day, also produced preliminary designs for banknotes with harbour scenes, workers and women farmers, but these designs were never used.

2. See Mastichiadis's tribute to Korogiannakis in the Bank of Greece staff magazine *O Kyklos* ("The Circle"), issue No. 65, November 1966, p. 300 [in Greek].

Πάντοτε ο άνθρωπος έπαιξε στη ζωή και το έργο μου πρωταρχικό ρόλο. Τον θεωρώ σαν μοναδική αξία στην Τέχνη, γι' αυτό και του δίνω την θέση που του ταιριάζει. Πάντα θα τον βρείτε σε πρώτο πλάνο και όχι σαν μικρή λεπτομέρεια. Ο καλλιτέχνης εμπνέεται από τον άνθρωπο και έχει υποχρεώσεις απέναντί του. Τα ενδιαφέροντά του, οι αδιάκοπες κατακτήσεις του, οι ηλaxτάρες και οι αμφιβολίες του δεν μπορούν ν' αφήσουν ασυγκίνητο τον πραγματικό δημιουργό. Αγνοώντας τον άνθρωπο είναι σαν να αγνοεί ο καλλιτέχνης την ίδια την ζωή. Και τέχνη χωρίς ζωή, είναι νεκρή, καταδικασμένη κι αδιάφορη.

From day one, human beings have been central in my life and work. I consider humans as a unique value in art and that explains why I give them the place they deserve. You will always find them at front stage, in close-ups, not as detail in the background. The artist is inspired by humans and has a responsibility towards them. Their goals, their relentless conquests, their longings and their doubts cannot leave the real creative mind unaffected. When we ignore humans, we ignore life itself. And art without life is dead, doomed and irrelevant.

Από συνέντευξη στον Ι. Βουτσινά στην εφημ. Βραδυνή, 7 Σεπτεμβρίου 1955
From an interview to I. Voutsinas in Vradini newspaper, 7 September 1955

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ

Το χαρακτηριστικό έργο του Αλέξανδρου Κορογιαννάκη μαρτυρεί μια πτυχή της ελληνικής τέχνης και της κοινωνικής ιστορίας στο μεταίχμιο των μοντέρνων καιρών που ώθησαν σε επαναπροσδιορισμό των αξιών. Ο Κορογιαννάκης κάνει τα πρώτα του καλλιτεχνικά βήματα όταν η χαρακτική στην Ελλάδα ξεκινά να γνωρίζει μία εποχή ακμής. Μελετά και εξερευνά τις δυνατότητες, τις διάφορες τεχνικές και τις πολλαπλές εφαρμογές της: ασχολείται με την ξυλογραφία, τη χαλκογραφία και τη λιθογραφία και, στο πλαίσιο αυτό, σχεδιάζει τραπεζογραμμάτια, εικονογραφεί βιβλία ή λευκώματα και φιλοτεχνεί γραμματόσημα. Όλα αυτά συνθέτουν ένα πλούσιο έργο, που καταδεικνύει την έμφαση στη λεπτομέρεια, την ακρίβεια και την τεχνική δεινότητα του χαρακτή.

Με πρώτη ύλη το ξύλο, τον χαλκό ή την πέτρα, ο χαρακτή ενεργοποιεί την όραση, την αφή, το πνεύμα του· με μεθοδικότητα, οργανωτικότητα, υπομονή και επιμονή, ανοίγει σιωπηρό διάλογο ή και αντίλογο με την ύλη. Σε εμάς φθάνει το τελικό αποτέλεσμα, το χαρακτηριστικό, μια μεταφορά του χαραγμένου σχεδίου από την πλάκα στο χαρτί. Δεν φθάνει όμως η

ABOUT THE EXHIBITION

The prints of Alexandros Korogiannakis, bear witness to an aspect of Greek art and social history, when our country was on the verge of modern times that triggered the redefinition of values. Taking his first artistic steps, when printmaking in Greece was beginning to develop as an art in its own right, Korogiannakis studied and explored its possibilities, its various techniques and multiple uses. Thus, he delved into woodcutting, etching and lithography; he designed banknotes, he illustrated books and albums and he designed stamps. All these, resulted in a rich body of work which demonstrates the printmaker's attention to detail, his precision and his technical prowess.

Starting with wood, copper or stone as raw material, the printmaker stimulates sight, touch and intellect: methodically, meticulously, with patience and perseverance, he inaugurates a silent dialogue or even a struggle with the matter itself. It is the final product, the print, a transfer

μακρά και αθέατη διαδικασία της δημιουργίας του χαρακτηριστικού, η οποία μόνον υπονοείται. Η έκθεση έχει, μεταξύ άλλων, στόχο να φωτίσει – στον βαθμό που είναι εφικτό – αυτήν ακριβώς την αθέατη όψη. Οι χαρακτηριστικές πλάκες και τα χαρακτηριστικά συνυπάρχουν σε αρκετά σημεία: ίσως οι επισκέπτες με τη φαντασία τους κρυφακούσουν τον ήχο του καλhemιού του χαρακτή και δουν με την άκρη του ματιού τους τα εργαλεία που ο ίδιος χρησιμοποιούσε για τη χάραξη.

Στο πρώτο μέρος της έκθεσης παρουσιάζονται τα βιογραφικά στοιχεία του Κορογιαννάκη, συνοδεία φωτογραφικού και αρχειακού υλικού. Έπειτα, εκθέματα που προβάλλουν ορισμένες από τις πολλές εφαρμογές της χαρακτηριστικής. Στη συνέχεια, αναδεικνύεται η σχέση του καλλιτέχνη με την Τράπεζα της Ελλάδος και η συμβολή του στη σχεδίαση και χάραξη τραπεζογραμμάτων: ο επισκέπτης μπορεί να δει προσχέδια τραπεζογραμμάτων που εκτίθενται για πρώτη φορά, καθώς και όλα τα εκτελεσμένα τραπεζογραμμάτια που σχεδίασε και που αποτελούν μέρος όχι μόνο της εγχώριας τέχνης, αλλά και της οικονομικής μας ιστορίας. Έπειτα, συγκεντρωμένα είναι βιβλία και λευκώματα που εικονογράφησε. Η έκθεση ολοκληρώνεται στην κυρίως αίθουσα με τα πιο αντιπροσωπευτικά χαρακτηριστικά του.

of the engraved design from the plate to the paper that reaches us. What does not reach us is the long and invisible process of printmaking, which is only implied. This exhibition has the purpose, amongst others, to shed a light – to the extent that this is possible – on that invisible far side. The woodblocks/plates coexist in several places: visitors may eavesdrop on the sound of the chisel and get a glimpse of the printmaker's tools.

The first part of the exhibition presents the artist's bio, accompanied by photographs, letters and memorabilia. Then, a series of exhibits highlight some of the many uses of printmaking. Further on, the artist's relationship with the Bank of Greece unfolds and his significant contribution to the design of banknotes and securities reveals. The visitor can see all the issued banknotes that he designed and are now part of our national art and our financial history. We have also collected some of the books and the albums he illustrated. The exhibition ends in the main hall with his

Ο Κορογιαννάκης ήταν εκφραστής της εποχής του, μιας εποχής δύσκολης: Μεσοπόλεμος, Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, εμφύλιος διχασμός, φτώχεια, πολιτικές αναταραχές. Το έργο του είναι ανθρωποκεντρικό, συχνά φορέας κοινωνικού σχολίου ή μηνύματος -αλλά όχι πάντοτε. Ήταν ανήσυχος· ήταν ακάματος· αναμετρήθηκε με ανθεκτικά υλικά που, ιδιαιτέρως μεταξύ 1930-45, αντανakλούσαν την τραχύτητα και την αντοχή του θεματικού του αντικειμένου: την κίνηση και την ένταση των ανθρώπων του μόχθου σε μια ιστορική περίοδο εκβιομηχάνισης, κατά την οποία η σύνδεση με τη γη και την ύπαιθρο ήταν ακόμα πολύ ισχυρή.

Σήμερα, την εποχή που ο πολιτισμός της εικόνας είναι αυτονόητος, ενδεχομένως ξεχνάμε τον καθοριστικό ρόλο που έπαιξε η τέχνη της χαρακτηριστικής στη διαμόρφωσή του. Το χαρακτηριστικό έργο του Κορογιαννάκη, με τη σημαντική καλλιτεχνική και ιστορική του αξία, μας δίνει τη δυνατότητα να πλησιάσουμε αυτή την τέχνη, που δεν παύει να ασκεί, μέσα στην ιδιαιτερότητά της, τη μοναδική και υποβλητική της γοητεία.

Δήμητρα Νικολού, Επιμελήτρια της Έκθεσης

most representative prints, some of which are displayed along with their woodblocks/plates.

Korogiannakis was a man of his time, a difficult time: interwar period, World War II, civil war, social divisions, poverty, political and social turmoil. His work focuses on human beings, bearing a social comment or message – not always though. He was restless; above all he was tireless: he tackled wood, copper and stone – resistant materials – that especially between 1930-45 reflected the ruggedness and the endurance of his themes: the movement and the intensity of labouring people in a period of industrialisation, when there was still a strong bond with the land and the countryside.

Today, that the image culture is a given, we might overlook the decisive role that printmaking has played in its creation. Korogiannakis's body of prints, with its significant artistic and historical value, motivates us to access the art of printmaking, which never ceases – in its unique aura – to charm.

Dimitra Nikolou, Curator of the Exhibition

Κατάλογος Έργων

List of Works

Εργάτης, 1936, δίχρωμο λινόθεοιμ, 29,3 x 24,2 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Labourer, 1936, colour linoleum, 29.3 x 24.2 cm, Private Collection

Ρωμιός εργάτης, 1936, ξυλτογραφία, 18,2 x 14,9 εκ., Συλλογή Alpha Bank

Romios Labourer, 1936, woodcut, 18.2 x 14.9 cm, Alpha Bank Collection

Στο Λαύριο, 1936, ξυλογραφία, 17 x 23,8 εκ., Συλλογή Alpha Bank

In Lavrio, 1936, woodcut, 17 x 23.8 cm, Alpha Bank Collection

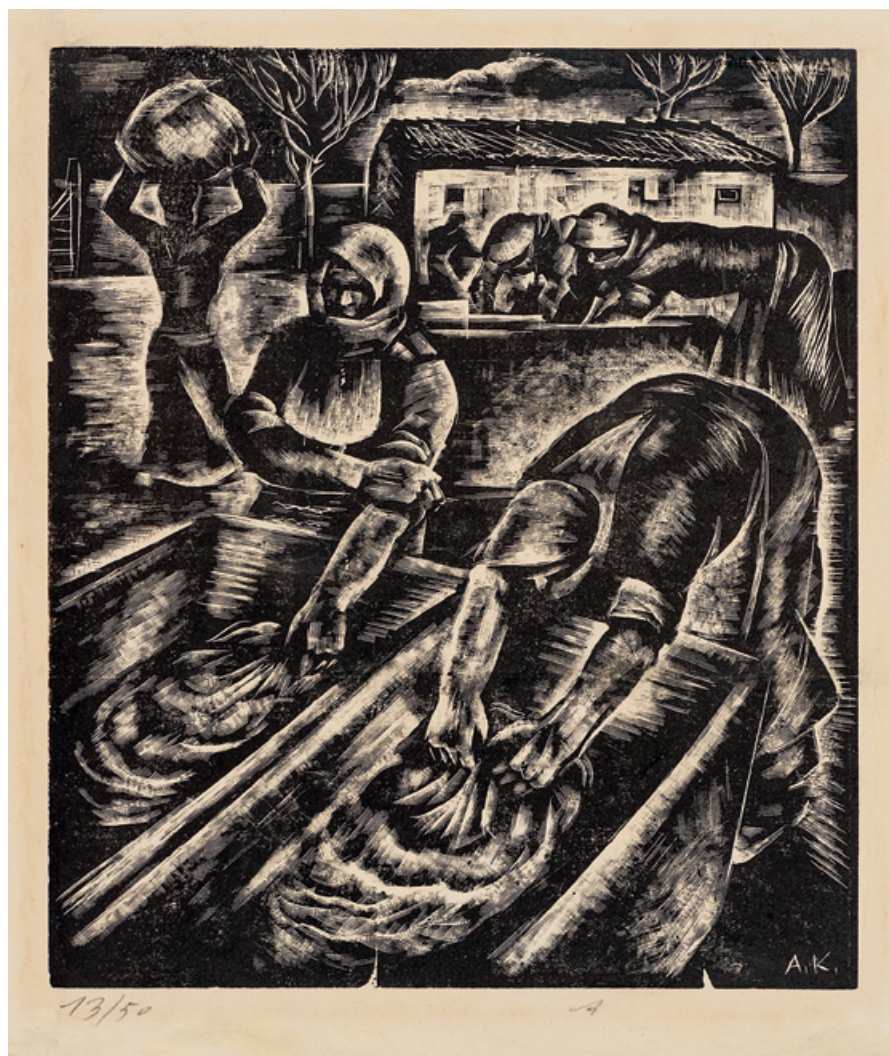

Οξυγονοκόλληση (Έργα Ο.Σ.Ε.), 1936, δίχρωμη ξυλογραφία, 18 x 14 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Welding, 1936, colour woodcut, 18 x 14 cm, Private Collection

Δημοτικά έργα, 1936, δίχρωμη ξυλογραφία, 20 x 16 εκ., Συλλογή Τράπεζας της Ελλάδος
Street Works, 1936, colour woodcut, 20 x 16 cm, Bank of Greece Collection

Πλύστρες, 1936, ξυλτογραφία, 17,5 x 15,1 εκ., Συλλογή Τράπεζας της Ελλάδος

Women Washing, 1936, woodcut, 17.5 x 15.1 cm, Bank of Greece Collection

Αγρότες, 1936, ξυλουργογραφία, 11,2 x 13,5 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Farmers, 1936, woodcut, 11.2 x 13.5 cm, Private Collection

Στα λατομεία (Λατόμισσες), 1937, ξυλογραφία, 17,5 x 13,5 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

In the Quarry (Women Quarry Workers), 1937, woodcut, 17.5 x 13.5 cm, Private Collection

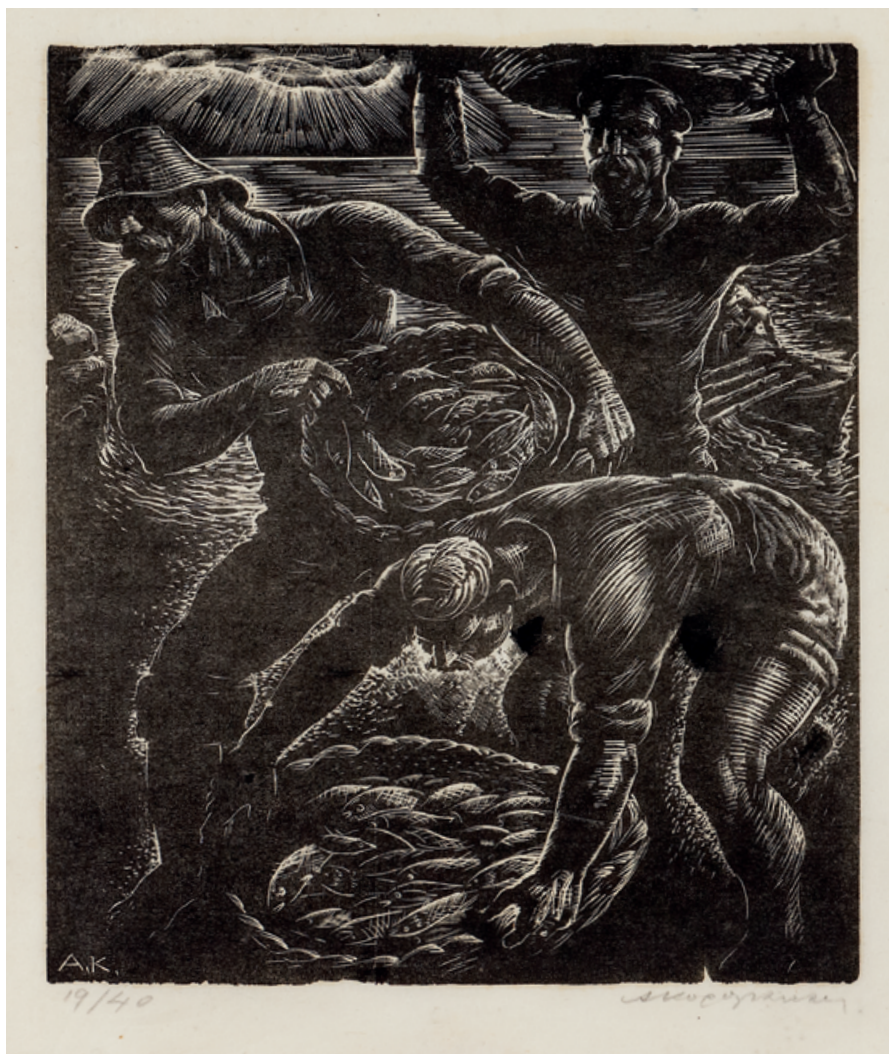
Τρύγος, 1937, ξυλτογραφία, 16,8 x 13,1 εκ., Συλλογή Τράπεζας της Ελλάδος

Grape Harvest, 1937, woodcut, 16.8 x 13.1 cm, Bank of Greece Collection

Θέρος, 1937, ξυλογραφία, 17,5 x 15 εκ., Συλλογή Τράπεζας της Ελλάδος

Grain Harvest, 1937, woodcut, 17.5 x 15 cm, Bank of Greece Collection

Ψαράδες, 1937, ξυλογραφία, 17,5 x 15 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Fishermen, 1937, woodcut, 17.5 x 15 cm, Private Collection

Στη βρύση, 1938, ξυλογραφία, 20,6 x 18 εκ., Συλλογή Τράπεζας της Ελλάδος

At the fountain, 1938, woodcut, 20.6 x 18 cm, Bank of Greece Collection

Στο πηγάδι, 1938, δίχρωμη ξυλογραφία, 20,6 x 16,9 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

At the Water Well, 1938, colour woodcut, 20.6 x 16.9 cm, Private Collection

Στον Πειραιά, 1938, ξυλολογραφία, 29,6 x 24,8 εκ., Συλλογή Alpha Bank

In Piraeus, 1938, woodcut, 29.6 x 24.8 cm, Alpha Bank Collection

Πρωτεύουσα, 1938, ξυλογραφία, 22,1 x 29 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Capital City, 1938, woodcut, 22.1 x 29 cm, Private Collection

Ζητιάννα, 1938, ξυλογραφία, 16,7 x 13 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Beggar Woman, 1938, woodcut, 16.7 x 13 cm, Private Collection

Τράπεζα της Ελλάδος, 1939, ξυλογραφία, 18,1 x 20,5 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Bank of Greece, 1939, woodcut, 18.1 x 20.5 cm, Private Collection

Το σπίτι του Μπετόβεν (Eroika Haus), 1939-40, χαλκογραφία, 12,9 x 14,6 εκ., Ιδιωτική Συλλογή
Beethoven's House in Vienna, 1939-40, engraving, 12.9 x 14.6 cm, Private Collection

Παρθενών, 1945, οξυγραφία, 20,9 x 20,5 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Parthenon, 1945, etching, 20.9 x 20.5 cm, Private Collection

Μύκονος, 1949, οξυγραφία, 27,5 x 21,4 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Mykonos, 1949, etching, 27.5 x 21.4 cm, Private Collection

Ασφαλτόστρωση, 1948, ξυλογραφία, 26,8 x 21,9 εκ., Ιδιωτική Συλλογή
Laying the Tarmac, 1948, woodcut, 26.8 x 21.9 cm, Private Collection

Ανοικοδόμηση, 1948, οξυγραφία, 22,7 x 27,6 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Reconstruction, 1948, etching, 22.7 x 27.6 cm, Private Collection

Carriere (Λατομείο), 1948, οξυγραφία, 19,5 x 24,5 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

In the Quarry (Carriere), 1948, etching, 19.5 x 24.5 cm, Private Collection

Προφίλ (Profil), 1952, χαλκογραφία, ακουατίνα, 24,7 x 19,8 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Profile, 1952, engraving, aquatint, 24.7 x 19.8 cm, Private Collection

Η λάμπα, 1955, χαλκογραφία, manière noire, 24,8 x 21,6 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

The Lamp, 1955, engraving, manière noire, 24.8 x 21.6 cm, Private Collection

Νεκρή φύση με λάμπα, 1958, χαλκογραφία, manière noire, 20 x 23,1 εκ.,
Συλλογή Τράπεζας της Ελλάδος

Still Life with Lamp, 1958, engraving, manière noire, 20 x 23.1 cm, Bank of Greece Collection

Αρχαίες φόρμες, 1958, έγχρωμη οξυγραφία, 21,6 x 23,9 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

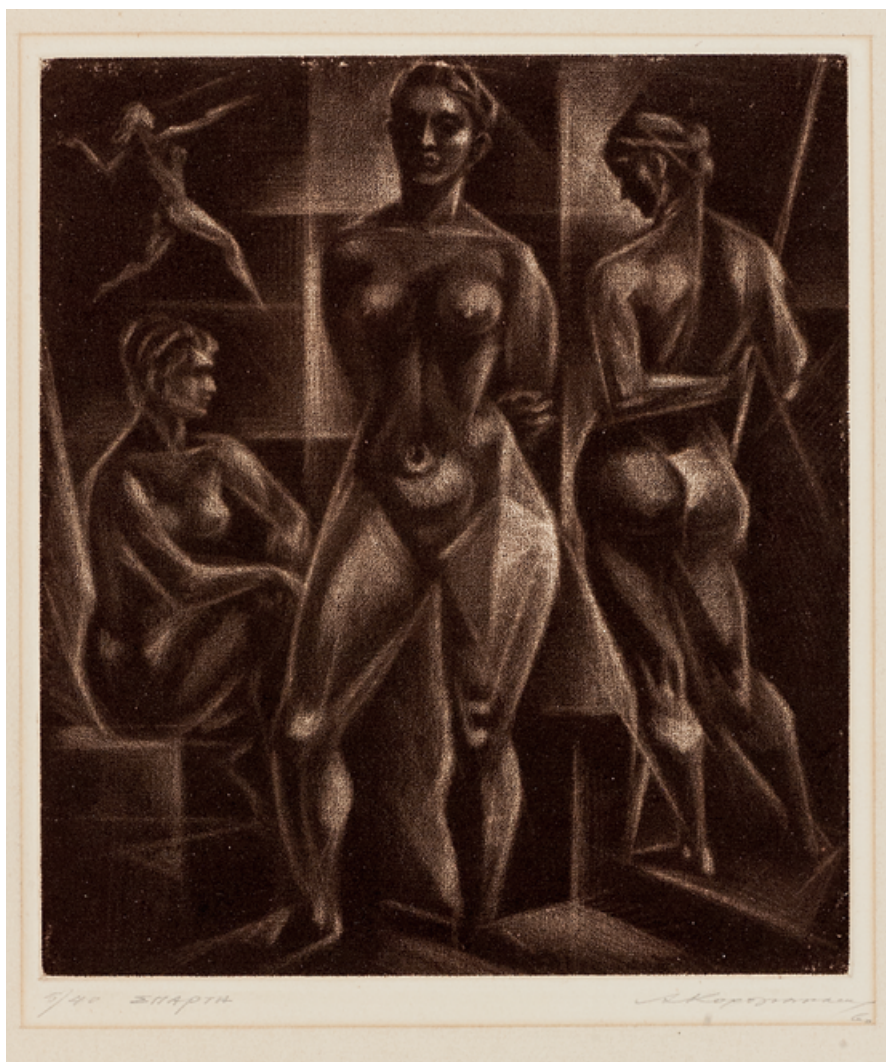
Ancient Forms, 1958, colour etching, 21.6 x 23.9 cm, Private Collection

Σπανιόητες, 1957, έγχρωμη λιθογραφία, 48,5 x 37,8 εκ., Ιδιωτική Συλλογή
Spanish Women, 1957, colour lithograph, 48.5 x 37.8 cm, Private Collection

Λήδα και Κύκνος, 1960, χαλκογραφία, manière noire, 17 x 24,4 εκ., Ιδιωτική Συλλογή
Leda and the Swan, 1960, engraving, manière noire, 17 x 24.4 cm, Private Collection

Σπάρτη, 1960, χαλκογραφία, manière noire, 24,5 x 21,4 εκ., Ιδιωτική Συλλογή
Sparti, 1960, engraving, manière noire, 24.5 x 21.4 cm, Private Collection

Στο λιμάνι, 1960, χαλκογραφία, manière noire, 24,3 x 21,1 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

At the Harbour, 1960, engraving, manière noire, 24.3 x 21.1 cm, Private Collection

Αναδάσωση, περ. 1956-60, έγχρωμη ξυλογραφία, 29,7 x 26,1 εκ., Ιδιωτική Συλλογή
Reforestation, c. 1956-60, colour woodcut, 29.7 x 26.1 cm, Private Collection

Οιδίπους και Αντιγόνη, 1956, έγχρωμη ξυλογραφία, 39,8 x 30,8 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Oedipus and Antigone, 1956, colour woodcut, 39.8 x 30.8 cm, Private Collection

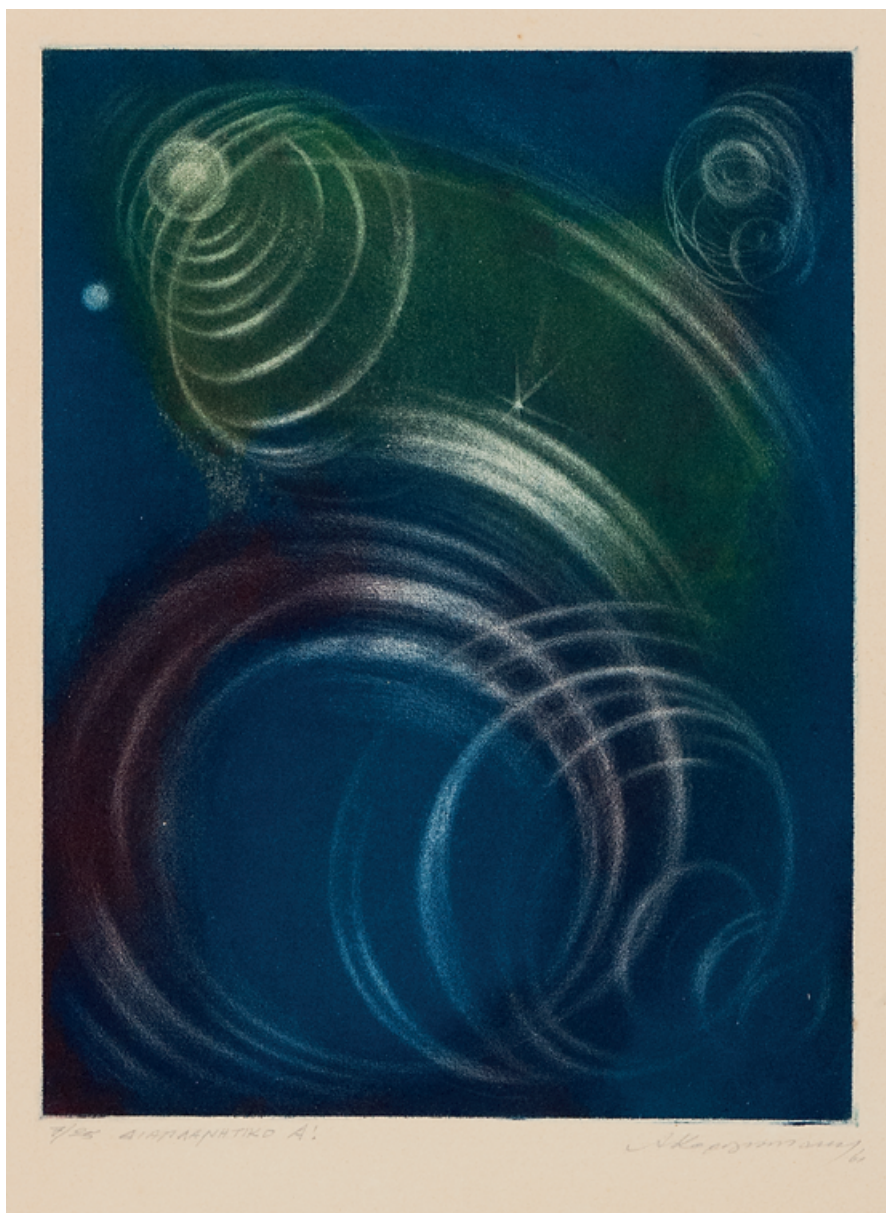
Προπατορικό, 1961, ξυλτογραφία, 19,3 x 26 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Original Sin, 1961, woodcut, 19.3 x 26 cm, Private Collection

Καΐκια, περ. 1960, έγχρωμη ξυλογραφία, 25,7 x 23 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Caiques, c. 1960, colour woodcut, 25.7 x 23 cm, Private Collection

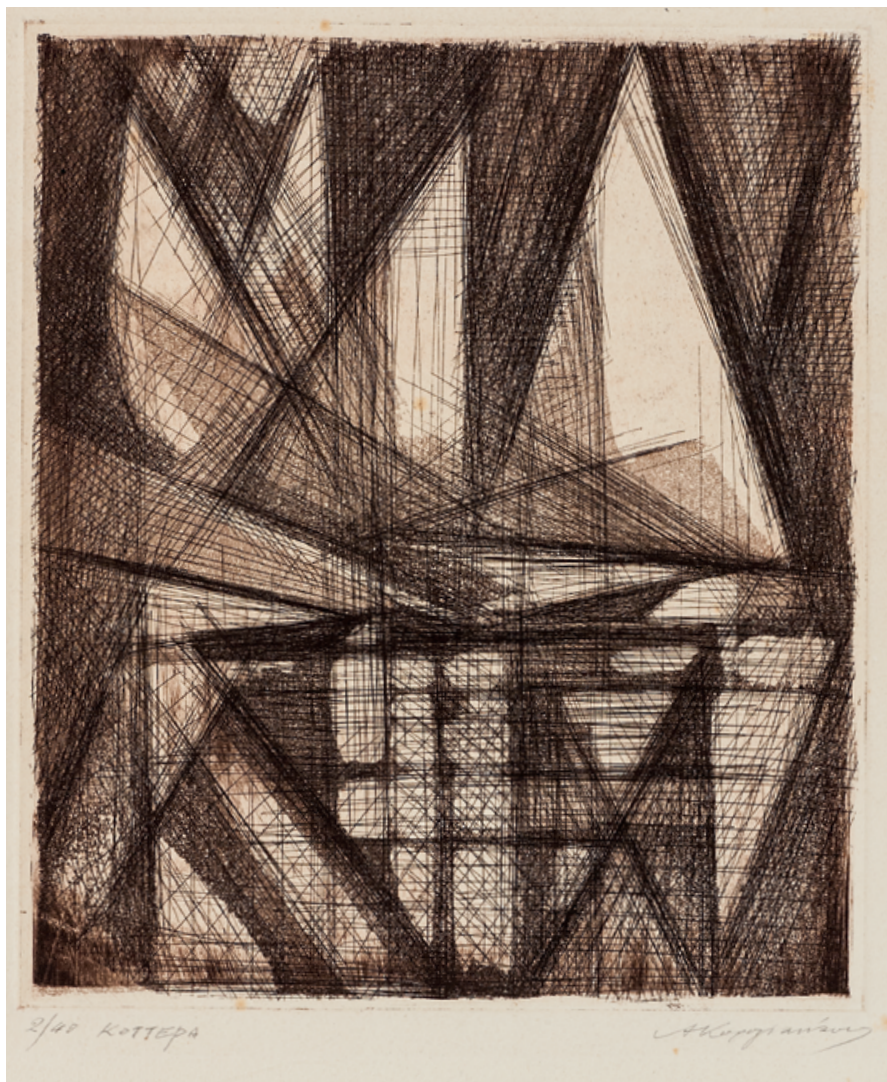
Διαπλανητικόν Α, 1960, έγχρωμη οξυγραφία, 32 x 24,3 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Interplanetary A, 1960, colour etching, 32 x 24.3 cm, Private Collection

Σεληνιακό, 1961, χαλκογραφία, manière noire, 24,4 x 21,2 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Lunar, 1961, engraving, manière noire, 24.4 x 21.2 cm, Private Collection

Κότερα, 1965, οξυγραφία, 24,4 x 20,9 εκ., Ιδιωτική Συλλογή

Sailbots, 1965, etching, 24.4 x 20.9 cm, Private Collection

Χρονολόγιο

Chronology

1906

Γεννιέται στα Μέγαρο.

Birth of Alexandros Korogiannakis in Megara, some 35 km west of Athens.

1922

Ξεκινά τη φοίτηση στη Σχολή Καλών Τεχνών («Σχολεῖο των Καλών Τεχνών»), σε ηλικία 16 ετών.

He begins his studies at the Athens School of Fine Arts, at the age of 16.

1923

Εγγράφεται στη Νομική Σχολή Αθηνών, την οποία τελικά δεν παρακολουθεί.

Enrolls at, but never actually attends, the Athens School of Law.

1929

Αποφοιτά από τη Σχολή Καλών Τεχνών («Πτυχίον της γραφικής»). Την ίδια εποχή ξεκινά να συνεργάζεται με την εφημερίδα *Πατρίς* ως σκιτσογράφος, μια συνεργασία που θα διαρκέσει μέχρι το 1934.

Graduates from the School of Fine Arts. Around this time, he is hired as a cartoonist by the newspaper *Patris*, a collaboration that will last until 1934.

Εμφανίζονται στο περιοδικό *Πρωτοπόροι* τα πρώτα του χαρακτικά (ξυλογραφίες).

1930

His first woodcuts are published in the magazine *Protoporoi*.

Συνεργάζεται ως σκιτσογράφος με την εφημερίδα *Έθνος* μέχρι το 1939.

1931

Begins working as a cartoonist for *Εθνος* newspaper until 1939.

Γίνεται μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας *Ελεύθεροι Καλλιτέχναι* που ιδρύεται τη χρονιά αυτή.

1934

Joins the group *Eleftheroi Kallitechnai* ("Free Artists"), founded that year.

Συμμετέχει στην Α΄ Έκθεση των *Ελεύθερων Καλλιτεχνών* στον «Παρνασσό».

1935

Takes part in the first exhibition of the *Free Artists*, held at the Parnassos Hall.

1936

Συμμετέχει στην Β΄ Έκθεση των *Ελεύθερων Καλλιτεχνών* στην Αίθουσα Στρατηγοπούλου και στην Έκθεση Ελληνικής Χαρακτικής στο Μουσείο Καλών Τεχνών της πόλης Κόζιτσε στην Τσεχοσλοβακία.

The second exhibition of the *Free Artists* takes place at the Stratigopoulou Gallery. He also participates at the European Engraving Exhibition XVI Greece, at Kosice Museum of Fine Arts, in Czechoslovakia.

1937

Συμμετέχει στη Διεθνή Έκθεση Παρισίων, στην οποία κερδίζει το Α΄ Βραβείο Χαρακτικής (Χρυσούν Μετάλλιον/*Médaille d'Or*). Επίσης, συμμετέχει στην Γ΄ Έκθεση των *Ελεύθερων Καλλιτεχνών*.

He takes part in the Paris International Exhibition, winning the *Médaille d'Or* for his prints, as well as in the third exhibition of the *Free Artists*.

1938

Συμμετέχει στην Πανελλήνια Έκθεση Χαρακτικής και στην Α΄ Πανελλήνιο Έκθεση.

Takes part in the First Panhellenic Exhibition of Original Greek Prints and in the Panhellenic Art Exhibition.

Προσλαμβάνεται στην Τράπεζα της Ελλάδος, όπου θα παραμείνει μέχρι τον θάνατό του, το 1966. Την ίδια χρονιά, η Τράπεζα υπό τη Διοίκηση του Εμμανουήλ Τσουδερού θα τον στείλει στην Εθνική Τράπεζα της Αυστρίας στη Βιέννη, για ειδίκευση στη χαλκογραφική χάραξη των τραπεζογραμματίων.

1939

Συμμετέχει στην Δ΄ Έκθεση των *Ελεύθερων Καλλιτεχνών*, καθώς και στην Β΄ Πανελλήνιο Έκθεση.

He is hired as a banknote designer by the Bank of Greece, where he will continue to work until his death in 1966. Later that year, he is sent by the Bank, under Governor Emmanuel Tsouderos, to the Austrian National Bank in Vienna for training in engraving for banknote design. He also participates in the fourth exhibition of the *Free Artists* and in the Second Panhellenic Art Exhibition.

Επιλέγεται να εκπροσωπήσει την Ελλάδα στο τμήμα Χαρακτικής της XXII Biennale της Βενετίας, με τους Ε. Παπαδημητρίου και Δ. Γιαννουκάκη. Επίσης, συμμετέχει στην Έκθεση Ελληνικής Χαρακτικής στη Λειψία.

1940

He is chosen to represent Greek printmaking at the XXII Venice Biennale, along with Efthymios Papadimitriou and Dimitris Giannoukakis. He also takes part in the Greek Graphic Art ("Griechische Graphik") exhibition, Leipzig.

Παίρνει μέρος στην Β' Επαγγελματική Έκθεση μαζί με πολλούς άλλους Έλληνες καλλιτέχνες. Με τους Γ. Κεφαλληνό, Α. Τάσσο και Α. Κανά συλλημβάνονται από τις αρχές της Κατοχής με την κατηγορία ότι τα έργα τους έχουν ηττοπαθές (sic) περιεχόμενο και κρατούνται για κάποιο χρονικό διάστημα στη φυλακή Αβέρωφ (το έργο του Κορογιαννάκη ήταν η ελαιογραφία με τίτλο «Πείνα»).

1942

He participates in the second Exhibition of Professionals, alongside numerous other Greek artists. Yannis Kefallinos, Tassos (Alevizos), Antonis Kanas and Korogiannakis are arrested by the Occupation authorities and detained for some time at Averof prison on charges that the works they displayed had defeatist (sic) content (Korogiannakis's work was the oil painting "Hunger").

Σχέδιο με μολύβι για το έργο Πείνα

1945

1947

Τα χρόνια αυτά φιλοτεχνεί, είτε μόνος του είτε συμμετοχικά, πολλά λευκώματα και βιβλία. Συμμετέχει στο λεύκωμα *Θυσιαστήριο της Λευτεριάς* (1945). Επίσης, κοσμεί τα *Απαγορευμένα ποιήματα* του Μπωντλαίρ σε μετάφραση Γ. Σημηριώτη (1946), τις *Δέκα Απόκρυφες Δαβιδικές Ωδές* σε απόδοση Α. Δόξα (1947), το *Παραμύθι της Κατοχής* του Α. Τροπαιάτη (1947), το βιβλίο *Tziganes d'Attique* της Paulette Dubaquier (1947), το εξώφυλλο της συλλογής ποιημάτων *Ιωνία* του Ν. Τhoutountζάκη (1947), καθώς και το ποίημα "Cambay's Water" στη συλλογή ποιημάτων *Πούσι* του Ν. Καββαδία (1947).

He will often illustrate – either solo or jointly with other artists – a number of albums and books, including: an album entitled *The Altar of Freedom* (*Thysiasitirio tis Lefterias*, 1945); Baudelaire's *Banned poems*, translated by Georgios Simiriotis (1946); *Ten Apocryphal Davidic Odes* (*Deka Aprozryphes Davidikes Odes*), translated by A. Doxas (1947); *A tale from the Occupation* (*Paramythi tis Katochis*) by A. Tropaiaitis (1947); *Tziganes d'Attique* by Paulette Dubaquier (1947); the cover for N. Toutountzakias's collection of poems *Ionia* (1947); the poem "Cambay's Water" in Nikos Kavvadias's collection of poems *Fog* (*Pousi*, 1947).

Ξεκινά τη λειτουργία του το Ίδρυμα Εκτύπωσης Τραπεζογραμματίων και Αξιών (ΙΕΤΑ), όπου μετατίθεται ως «Τμηματάρχης-Προϊστάμενος παρασκευής τύπου τραπεζογραμματίων».

1947

The Printing Works Department (IETA) of the Bank of Greece begins operations and Korogiannakis is appointed Head of the Banknote Design Section.

Συμμετέχει στην Α΄ Πανελλήνιο Καλλιτεχνική Έκθεση, όπου εκλέγεται και μέλος της Κριτικής Επιτροπής. Επίσης, συμμετέχει στην έκθεση του Συλλόγου Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος.

1948

He takes part in the first post-war Panhellenic Art Exhibition, also serving as one of its elected jury members. He also exhibits at the Bank of Greece Employees Union.

Η Τράπεζα της Ελλάδος υπό τη Διοίκηση του Γεωργίου Μαντζαβίνου τον στέλνει στη Βιέννη για δεύτερη φορά, ώστε να ενημερωθεί για τις νέες μεθόδους και τεχνικές της χαλκογραφικής χάραξης και εκτύπωσης τραπεζογραμματίων.

1949

The Bank of Greece, under Governor Georgios Mantzavinou, sends Korogiannakis to Vienna a second time for training in the new engraving methods and techniques for banknote design and printing.

Συμμετέχει στην έκθεση του Συλλόγου Υπαλλήλων της Τράπεζας με 14 ελαιογραφίες.

1951

Takes part in the exhibition of the Bank of Greece Employees Union with 14 oil paintings.

1952

Συμμετέχει στην Δ΄ Πανελλήνιο Έκθεση.

Participates in the Fourth Panhellenic Art Exhibition.

1954

Συμμετέχει στην III Διεθνή Έκθεση «Άσπρο-Μαύρο» στο Λουγκάνο και στην έκθεση της *Ομάδας Ζωγράφοι και Γλύπται* στο Ζάππειο.

Takes part in the Third International Exhibition of Black & White in Lugano, as well as in the *Painters and Sculptors group* exhibition in Zappeion Hall, Athens.

1955

Κερδίζει το Πρώτο Βραβείο Χαρακτικής στην Biennale της Αλεξάνδρειας για Μεσογειακές Χώρες (Μουσείο Καλών Τεχνών της Αλεξάνδρειας). Την ίδια χρονιά συμμετέχει στην ομαδική έκθεση "*La Grèce Vivante*" στο Cabinet des Estampes της Γενεύης.

Participates in the Alexandria Biennale for Mediterranean Countries (Alexandria Museum of Fine Arts, Egypt), where he wins the First Prize in Printmaking. Also, in the group exhibition "*La Grèce Vivante*" (*Cabinet des Estampes, Geneva*).

1956

Συμμετέχει στη Διεθνή Έκθεση Ξυλογραφίας XYLON στη Ζυρίχη, στη Διεθνή Biennale Γραφικών Τεχνών στη Λιουμπλιάνα της Γιουγκοσλαβίας, σε ομαδική έκθεση ζωγραφικής στο υπερωκεάνιο *Olympia*, καθώς και σε έκθεση χαρακτικής στο Μουσείο Τέχνης του Σινσινάτι στο Οχάιο των ΗΠΑ.

Participates in the International Exhibition of Woodcuts XYLON (Zurich), as well as in the International Biennale of Graphic Art (Ljubljana), the group exhibition on ocean liner *SS Olympia* and the International Biennial of Contemporary Color Lithography (Cincinnati Art Museum, Ohio).

Πραγματοποιεί την πρώτη ατομική του έκθεση στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αλεξάνδρειας. Συμμετέχει στην II Biennale της Αλεξάνδρειας, στην έκθεση του Συλλόγου Υπαλλήλων της Τράπεζας της Ελλάδος και στην Ε΄ Πανελλήνιο Έκθεση.

1957

Korogiannakis holds his first solo exhibition at the Cultural Centre of Alexandria, Egypt. He also takes part in the Second Alexandria Biennale of Mediterranean Countries, as well as in the Exhibition of the Bank of Greece Employees Union and the Fifth Panhellenic Art Exhibition.

Συμμετέχει στην ομαδική έκθεση Ελληνικής Χαρακτικής στο Σαντιάγκο της Χιλής. Επίσης, στη Διεθνή Έκθεση Ξυλογραφίας XYLON στη Ζυρίχη. Φιλότεχνει το εξώφυλλο της συλλογής ποιημάτων *Η πολιτεία του μόχθου* του Ν. Τουτουντζάκη και συμμετέχει στο ημερολόγιο της εταιρίας τσιμέντων «Ηρακλής Όλυμπος».

1958

Takes part in the group exhibition of contemporary Greek printmaking in Santiago (Chile), as well as in the International Exhibition of Woodcuts XYLON, Zurich. Designs the cover for a collection of poems by N. Toutountzakis (*Politeia tou Mochthou*). His work also features in the corporate calendar of cement company "Iraklis Olympos".

Συμμετέχει στην ομαδική έκθεση σύγχρονης νεοελληνικής χαρακτικής στο Μουσείο Πούσκιν στη Μόσχα.

1959

Participates in the group exhibition of Contemporary Greek Printmaking, held at the Pushkin Museum of Fine Arts in Moscow.

Συμμετέχει στην ΣΤ΄ Πανελλήνιο Έκθεση, στην Έκθεση Ελληνικής Κατασκευής και Σχεδίου στη Στοκχόλμη και, για μια ακόμη φορά, στη Διεθνή Έκθεση Ξυλογραφίας XYLON.

1960

Takes part in the Sixth Panhellenic Art Exhibition, as well as in the Exhibition of Greek Construction and Design (Stockholm) and the International Exhibition of Woodcuts XYLON.

1961

Συμμετέχει στην VI Biennale του Σάο Πάολο. Χαλκογραφία του με την πρόσοψη του κτηρίου της Τράπεζας της Ελλάδος κοσμεί το εξώφυλλο του πρώτου τεύχους του περιοδικού των υπαλλήλων της *Ο Κύκλος*.

1963

Συμμετέχει στην έκθεση "Salon International de l'Art Libre" στο Παρίσι, όπου κερδίζει το χάλκινο μετάλλιο. Επίσης, συμμετέχει στην Ζ' Πανελλήνιο Έκθεση.

Takes part in the Third International Exhibition of Black & White in Lugano, as well as in the *Painters and Sculptors group* exhibition in Zappeion Hall, Athens.

1964

Εκδίδει ηεύκωμα με 12 έργα του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου που μεταφέρει ο ίδιος σε χαλκογραφίες, με αφορμή το «Έτος Greco».

Publishes an album with twelve works by Domenikos Theotokopoulos (El Greco), reproduced as engravings, on the occasion of the "Year of El Greco".

Συμμετέχει στην Η΄ Πανελλήνιο Έκθεση.

1965

Takes part in the Eighth Panhellenic Art Exhibition.

Φιλοτεχνεί το εξώφυλλο και τις βινιέτες του βιβλίου του Α. Σταθόπουλου *Δώρα της Αυγής*. Τον Νοέμβριο πεθαίνει αιφνιδίως στη Βάρκιζα.

1966

Designs the book cover and vignettes for the book *Gifts of Dawn (Dora tis Avghis)* by Aristos Stathopoulos. In November, Korogiannakis dies suddenly in Varkiza, a suburb of greater Athens.

